

position. Den medfølgende ægtefælle/samlever kan derefter opnå fradragsret for indbetalingerne efter de almindelige regler om fradragsret for indbetalinger til egne pensionsordninger.

Denne skattemæssige behandling af en sådan pensionsordning må anses for u hensigtsmæssig, især når den medfølgende person ikke har anden skattepligtig indkomst under udstationeringen. Den pågældende vil ikke i alle tilfælde have mulighed for at udnytte et underskud i skattepligtig indkomst.

Det foreslås derfor, at de nævnte indbetalinger skal have samme skattemæssige virkninger som indbetalinger til en tilsvarende pensionsordning i ansættelsesforhold for den udsendte medarbejder selv. Det vil sige, at der for en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit I skal være bortseelsesret for indbetalingerne. For pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A foreslås en tilsvarende ligestilling. Det betyder, at præmier, bidrag og afkast vedrørende pensionsordningen skal være indkomstskattepligtige hos den medfølgende ægtefælle og ikke hos den udsendte medarbejder.

Inden for statens område er der indgået aftale om pensionsordninger, der skal kompensere for tab af pensionsanciennitet for ægtefæller/samlever til Udenrigsministeriets varigt ansatte udsendte medarbejdere.

Da formålet er at kompensere den medfølgende ægtefælle/samlever for nedgang i pensionsanciennitet under udsendelsen, foreslås det, at reglerne kun skal gælde, hvis ægtefællen eller samleveren ledsager den udsendte. Endvidere foreslås det, at reglerne ikke finder anvendelse, hvis den medfølgende ægtefælle/samlever eller dennes arbejdsgiver indbetaler til en pensionsordning i ansættelsesforhold under udsendelsen.

3. Ændring af detalje i fraflytningsbeskatningen - pensionsbeskatningslovens § 19 B, stk. 5

Efter de gældende regler skal der ske beskatning af pensionsindbetalinger ved pensionsopsparerens fraflytning, hvis arbejdsgiverens indbetalinger til en pensionsordning i ansættelsesforhold er forhøjet i fraflytningens år eller i de 4 forudgående indkomstår, og forhøjelsen er af en vis størrelse. Der sondres imellem pensionsordninger, hvor indbetalingerne udgør en vis procentdel af lønnen eller et fast beløb (§ 19 B-ordninger), og pensionsordninger, hvor den årlige pensionsydelse skal udgøre et bestemt beløb eller en bestemt procentdel af slutlønnen (§ 19 C-ordninger).

Den nuværende beregningsmetode for forhøjelsen efter § 19 B indebærer en favorisering af personer, der

har både en § 19 B-ordning og en § 19 C-ordning med samme arbejdsgiver, sammenlignet med personer, der kun har en § 19 B-ordning. Favoriseringen er utilsigtet, idet man ikke ved udfærdigelsen af regelkomplekset i 1987 har været opmærksom på muligheden for en sådan opdeling af pensionsarrangementet.

Der foreslås en justering i beregningsmetoden, der medfører økonomisk neutralitet imellem personer, der kun har en § 19 B-ordning, og personer, der har opdelt deres pensionsarrangement i en § 19 B-ordning og en § 19 C-ordning med samme arbejdsgiver.

Der henvises nærmere til bemærkningerne ad § 1, nr. 5.

4. Udvidelse af anvendelsesområdet for pensionsbeskatningslovens § 21 A om afgiftsfri tilbagebetaling

Pensionsbeskatningslovens § 21 A er en regel om, at tilbagebetaling af indbetalinger til en kapitalpensionsordning m.v. i visse situationer ikke er afgiftspligtig. Bestemmelsens stk. 1, 1. pkt., er hidtil i praksis administreret således, at den anvendes til fordel for personer, der ikke har personlig indkomst, der er skattepligtig til Danmark, mens bestemmelsen ikke anvendes til fordel for personer, der har en personlig indkomst, der er skattepligtig til Danmark, men som alligevel ikke beskattes deraf i Danmark, fordi beskatningsretten er tillagt en fremmed stat, Færøerne eller Grønland efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Det foreslås, at bestemmelsen skal finde anvendelse i begge disse situationer. Der henvises nærmere til bemærkningerne ad § 1, nr. 7 og 8.

5. Præcisering af LIFO-princippet ved deloverførsel af en pensionsordning

Efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1-3, er det i visse tilfælde muligt at overføre en del af en pensionsordning til en anden pensionsordning, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den førstnævnte ordning. Ved anvendelsen af disse regler har skattemyndighederne hidtil anset den overførte del af den førstnævnte ordning for at være den del af ordningen, der er indbetalt sidst (LIFO-princippet). Ud over at være fast administrativ praksis er LIFO-princippet lovfæstet andetsteds i pensionsbeskatningsloven og i pensionsafkastbeskatningsloven, men princippet har ikke hidtil været lovfæstet i § 41. Det foreslås, at der nu indføres en udtrykkelig lov hjemmel for princippet i § 41.

Der henvises nærmere til bemærkningerne ad § 1, nr. 11.